

I 71 § i förslaget lagtext anges att de särskilda stadganden som reglerar bostadsarrendet inte gäller avtal om arrende på livstid. I sista stycket stadgas att vissa regler för vanligt jordbruksarrende skall gälla även bostadsarrende. Genom det tidigare gjorda undantaget blir reglerna inte gällande för bostadsarrenden upplåtna på livstid. De regler det här gäller återfinns i 1, 3, 28 och 43 §§. I dessa paragrafer stadgas om krav å skriftligt avtal och arrendators rätt till ersättning för skada som drabbar honom genom att skriftligt avtal ej upprättats, om förbud för jordägaren att förbehålla sig rätt att frånträda avtalet före avtalstidens utgång, om skydd för arrendatorn vid överlåtelse av fastigheten samt om vissa begränsningar av möjligheten att hänskjuta tvister till skiljeavtal. Enligt vår mening bör det skydd som dessa regler ger gälla även livstidsarrendatorer. Utan detta skydd som ges i ovan angivna stadganden kan dessa arrendatorer många år efter upplåtelsen drabbas av rättsförluster och förlora sin bostad.

Med anledning av vad som ovan anförts hemställer vi,

att riksdagen måtte för sin del besluta

a. att 1, 3, 28 samt 43 §§ i 2 kap. lagen om nyttjanderätt till fast egendom skall gälla även vid livstidsarrenden för bostadsändamål,

b. att reglerna om uppsägning av bostadsarrenden måtte ges ett fastare och klarare innehåll i enlighet med vad som ovan anförts i motionen; samt

att utskottet utformar erforderlig lagtext

Stockholm den 14 mars 1968

Erik Alexanderson (fp)

Gudmund Ernulf (fp)

Nr 781

Av herrar **Hermansson** och **Svanström**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 19, med förslag till lag angående ändring i lagen den 14 juni 1907 (nr 36 s. 1) om nyttjanderätt till fast egendom, m. m.

(Lika lydande med motion nr 1009 i Andra kammaren)

Stockholm den 14 mars 1968

Herbert Hermansson (cp)

Ivan Svanström (cp)
